

[Socialministeren.]

—, vil være en praktisk, fornuftig Foranstaltning, medens det vil være urimeligt at gaa til Socialministeriet.

Den ærede Ordfører for de Konservative, der jo gerne søger at samle sine spredte Bemærkninger under et videre Udsyn, endte saa til Slut med at have opdaget, at det, der her skete, var, at den højtærede Socialminister som den kloge Taktiker, han er, paabegyndte Tilbagetoget over for Socialreformens økonomiske Virkninger. Til Bevis paa, hvor klog en Taktiker Socialministeren var, anvendte det ærede Medlem derefter et Kvarter paa at godtgøre, at mere umulig Taktiker havde der aldrig været i dansk Politik, thi han havde ganske simpelt anvendt flere af sine Aar paa at indsmugle det største Lovværk, vi nogen Sinde har gennemført her i Landet, paa et Kriseforlig, hvad kun en af de mest udprægede Dumrianer — man forstod, det var en Mand, som det ærede Medlem ikke til daglig kunde være i Stue sammen med — kunde finde paa. Alt dette skal jeg lade ligge, det har intet som helst med Sagen at gøre. Alle disse Citater fra socialdemokratiske Borgmestre og alt det øvrige vedrørende Socialreformens Virkninger har intet med dette Spørgsmaal at gøre. Jeg har ikke modtaget nogen Henvendelse, der gaar ud paa yderligere Foranstaltning end dette her, for saa vidt Arbejdsløshed kunde afhjælpes ved denne Lejlighed. I øvrigt agter jeg naturligvis efter den Foranledning, som Venstres Angreb paa min Administration og det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelse om Nødvendigheden af en Revision for Socialreformens Vedkommende har givet, at svare udførligt paa Angrebene paa Socialreformen, men ganske naturligt ikke ved Behandlingen af en Lov som denne, der ikke har noget med Sagen at gøre, men naar jeg faar Ordet ved Finanslovens første Behandling. Til den Tid vil jeg henstille til det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen at have Taalmodighed; han vil da faa Svar ogsaa paa de Bemærkninger, der er fremsat af ham, for saa vidt de overhovedet fortjener at faa noget Svar.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Jeg skal indskrænke mig til et Par ganske korte Bemærkninger. Først vil jeg gerne sige, at jeg er noget overrasket over, at det ved et Lovforslag som det foreliggende, som jeg er ganske sikker paa man overalt i Kommunerne meget gerne ser gennemført, virkelig skal være nødvendigt at gøre saa kraftige Indvendinger og fremsætte saa stærke

Bemærkninger som dem, der har lydt under Sagens Behandling her.

Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, der talte som Ordfører for Venstre, i, at det under en kommende Udvalgsbehandling bør tilstræbes, at arbejdsløshedsforsikrede og andre skal stilles paa lige Fod. Vi er jo alle bekendt med, at Socialreformen, der jo tog Sigte paa normale Tilstande, ønskede at sondre saa stærkt som muligt mellem de forskellige Former for Hjælp for at opnaa, at man ikke skulde kombinere disse. Og dernæst vil jeg gerne sige, at naar man ved, at de arbejdsløshedsforsikrede i det sidste Aar har ofret et saa stort Beløb som 33 Mill. Kr., synes jeg, det er et for stærkt Forlangende at kræve Ligestilling paa den Maade, at Bestemmelsen om, at Arbejdet fortrinsvis skal staa aabent for arbejdsløshedsforsikrede, der enten er uden Adgang til Understøttelse, eller for hvilke en Deltagelse i Arbejdet er en Nødvendighed for at supplere deres Understøttelse, skal udgaa. Det er en saa aabenbar Uretfærdighed, at det maa jeg absolut vende mig imod. Det har dog altid været en god Betragtning, at man bør støtte Selvhjælpsbestrebelse, og de, der selv bringer de store Ofre, bør ogsaa ved et Anliggende som det, der her er paa Tale, honoreres i nogen Maade.

Der kunde i og for sig over for de mangeartede Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen fremførte, være adskilligt at sige. Det ærede Medlem brugte undertiden i sin Tale den Vending, at der var Skrig, der fyldte Luften fra Skagen til Gedser. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke saa meget tænkte paa, hvor han stod, eller paa, hvad det var, han i og for sig skulde tale om, som han tænkte paa, at den konservative Agitation var indledet, og at han vilde give sit Bidrag til den. Jeg skal nøjes med denne ene Bemærkning til det ærede Medlem.

Edvard Sørensen: Jeg forstaaer ikke rigtig det ærede Medlem Hr. Fr. Andersens Udtalelse om, at det var urigtigt i denne Lov at sidestille forsikrede og ikke-forsikrede. I al Almindelighed vil jeg give det ærede Medlem Ret, men med Hensyn til denne Lov kan det ikke være rigtigt. Loven omfatter en Refusionsordning for de Kommuner, der sætter Arbejde i Gang i Stedet for at udbetale Understøttelse, intet andet.

Den højtærede Socialminister indledede, da han skulde svare mig, med at sige, at han vilde ikke røre ved de Enkeltheder, jeg havde været inde paa, dem kunde vi drøfte